

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.“

Žid. 13:8

OBĚŽNÝ DOPIS

říjen 1990

Co nejsrdečněji Vás všechny zdravím v drahém jménu našeho Pána Ježíše Krista slovem:

„Protož i Moudrost Boží řekla: Pošlit k nim proroky a apoštoly, a z těch některé mordovati budou, a jiné vyháněti.“

Pánem osobně je nám řečeno, že to je moudrost Boží, podle níž chtěl On sám posílat proroky a apoštoly; to platí pro celý časový úsek Nového Zákona. Pokud se týče služby starozákonních proroků, pak je nám v Lukáši 16:16 zřetelně řečeno: *„Zákon a proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho tiskne.“* Bůh ustanovil určitý pořádek a pro zbudování Církve dosadil rozličné služby, speciálně službu proroků, apoštolů a učitelů (Mt 23:34, Ef 4:11, 2Tim 1:11).

Široké vrstvy křesťanstva, i převážná většina těch, kdo si říkají věřící, vůbec nepozorují, že byli oloupeni o «originál Slova», které je Duch i Život, a jsou krmení náhražkou svévolných výkladů, které mohou být charismaticky zaobaleny. Každým z nás to musí otrást, přemýšlí-li o tom, že ve jménu Božím a s odvoláním se na Bibli, je nyní sjednoceno ve Světové radě církví přes 300 křesťanských denominací a každá z nich chce své členy spasit vlastním způsobem. Avšak na tom není dosti: až do těch nejvíce věřících kruhů, kde lidé, aby byli Bohu libí, s opravdovou vážností usilují o úplné očistění a posvěcení, byly nepozorovaně převzaty tradice, jež prostě nesouhlasí se «zvěstováním originálu» a «praxí prakřesťanství». Lidské slovo je s plným pomazáním zvěstováno, zatímco Boží Slovo bylo zbaveno moci, aniž by si toho lidé byli vědomi.

Ve všech dobách šlo o to, přijímat Bohem poslané muže, kteří zjevují Boží vůli a tak uvádějí do Jeho konání. Jen ten, kdo poznává, co Bůh ohlásil, že bude podle Svých zaslíbení konat, obdrží možnost sklonit

se tak pod Jeho mocnou ruku a dostat podíl na působení Božím. Při pravém zvěstování se vždy jedná o «originál Slova», který přišel z úst Božích a dále byl dáván ústy Jeho proroků. O takových vyslaných, kteří skutečně mluví z příkazu Božího, praví Pán: *„Kdož vás slyší, Mne slyší; a kdo vámi pohrdá, Mnou pohrdá; kdož pak Mnou pohrdá, pohrdát tím, kdož Mne poslal.“* (Lk 10:16)

Jen ten, kterého On posílá, je Jím osvěcen, naplněn božskou moudrostí a nemůže jinak, než vyslovovat a vykládat to, co pochází přímo od Boha. Apoštol Pavel dovozuje: *„Z čehož můžete, čtouce, porozuměti známosti mé v tajemství Kristovu, kteréž za jiných věků nebylo známo synům lidským, tak jako nyní zjeveno jest svatým apoštolům jeho a prorokům skrze Ducha.“* (Ef 3:4-5) Kdo by neznal a neslyšel nikdy o tom, v jaké hloubce apoštol Pavel dostal zjevenou spásnou radu Boží, kterou vykládal nejen ve svých kázáních, nýbrž i v dopisech (epištolách) jednotlivým sborům nebo spolupracovníkům. Na to se odvolává, píše apoštol Petr: *„...jako ve všech epištolách svých, mluv v nich o těch věcech, Mezi nimiž některé jsou ne snadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natahují, jako i jiných písem, k svému vlastnímu zatracení.“* (2Pt 3:16)

V království Božím si nemůže každý dělat, co by chtěl, jen ve vlastní denominaci. Těžko srozumitelné nesmí být vykládáno, nýbrž musí zůstat přenecháno Bohu. Jedině Bůh povolává k rozličným úkolům, i k těm nejtěžším, koho chce. Odevždy existovaly vždy dvě možnosti: jedna, jak je nám již v citovaném verši v Luk. 11 ukázána, že Bůh ve Své moudrosti posílá proroky a apoštoly, kteří ukazují správnou cestu, a druhá, že samozvaní znalci Písma se stávají sami sobě i druhým překážkou. Pro ně platí výtku ve verši 52: *„Běda vám zákonníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a těm, kteříž vcházelí, zbránili jste.“*

Apoštol Jan dovozuje: *„Nepsal jsem vám, proto že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy.“* (1J 2:21) Provždy zůstává pravda pravdou. A jen ten, kdo Slovo Boží poznává skrze zjevení Ducha, bývá proniknut úplnou, osvobozující pravdou Slova Božího a dovede rozeznávat svévolné výklady i mnohá vysvět-

lování od «prapravdy», jak vyšla z úst Božích. Skrze proroka Jeremiáše praví Pán: „*Jakž můžete říci: Moudří jsme a zákon Hospodinův máme? Aj, jistě nadarmo dělá písař péro, nadarmo jsou v zákoně zběhlí. Kohož zahanbili ti moudří? Kdo jsou předěšeni a jati? Aj, Slovem Hospodinovým pohrdají, jakáž tedy jest moudrost jejich?*“ (Jr 8:8-9)

Služba Bohem poslaných mužů je prostě neodlučitelná od toho, co Bůh činí. Izrael nemohl říci: „Věříme Bohu, ale Mojžíše nepotřebujeme!“ nebo Eliášovi: „Jdi si svou cestou, jsme přece lid Boží.“, ani takovému Petrovi neb Pavlovi: „My to dokážeme všechno sami, vás nepotřebujeme.“ Vždy znovu je totiž slyšet stejný argument: „Máme Bibli; jsme věřící; máme Krista. Náš postoj k Bohu přece není závislý na nějakém muži, ani kdyby byl tím největším prorokem nebo poslem Božím.“ To se zdá být rozumu jasné, je to ale přesně protikladem tomu, co Pán řekl a stanovil jako Svůj pořádek pro Církev. Opak je totiž pravdou: kdo putuje s Bohem, kdo skutečně věří Božímu Slovu a následuje Pána Ježíše a je Duchem Svatým veden, ten bude Bohem poslané muže přijímat, jejich službu respektovat a bude tím požehnán.

Ve dnech Gedeona troubili na pozouny a volali: „*Meč Hospodinův a Gedeonův ... a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, a křičeli: Meč Hospodinův a Gedeonův.*“ (Sd 7:18-20) Ze zcela zbožných úst by mohlo být slyšet: „Stačí přece, kdyby bylo řečeno: ‘Meč Hospodinův!’, vždyť Gedeon byl jen člověk.“ Ve 2Par 20:20 je ještě podivnější Slovo: „*Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům Jeho, a šťastně se vám povede.*“ Existovalo odevždy mnoho proroků, avšak všeobecně k určitému času vždy jen jeden Bohem poslaný prorok, jak kupříkladu při prvním příchodu Krista vystoupil a jak přece i pro tento čas byl jeden ohlášen dříve, než nastane ten veliký a hrozný den Páně. Ve dnech Jeremiáše bylo mnoho falešných proroků kolem něho, ten nejznámější byl Ananiáš. Takové proroky, kteří i pro konečný čas byli v hojném počtu předpověděni, označuje Pán vícekrát jako „... *vaši proroci*“ v protikladu k „...*Moji proroci.*“ „*Takto praví Hospodin:*

Neposlouchejte slov proroků svých, kteříž prorokují vám...“ (Jr 27:16) Ve dnech Micheáše tomu nebylo jinak. Tehdy to bylo čtyři sta proroků, předsedou byl Sedechiáš. Ovšemže to byli školení proroci, ale nedosazení do tohoto úřadu Bohem, přímo slyšitelným hlasem. Proto musíme i nyní rozlišovat mezi tzv. «církevními proroky», kteří stojí pod cizím vlivem, ba dokonce mohou být ovládáni lživým duchem, a mezi Bohem poslanými, Jím pověřenými, na Slovo vázanými proroky. V tomto ohledu je nutno rozuměti Slovu Pána: „*Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečiňte nic zlého.*“ (Ž 105:15)

Proroci, jakožto přímé hlásné trouby Boží, existovali ve Starém Zákoně a existují i v Novém Zákoně. Vyzkoušení mohou být jediné měřítkem věčně platného Slova Božího. Zda byl nějaký prorok nebo apoštol poslán před jedním nebo dvěma tisíci lety nebo v naší generaci, je jedno, musí to být vždy totéž učení, to stejné zvěstování i praxe. Evangelista v porovnání s nějakým apoštolem nebo prorokem a učitelem nemá tak těžkou službu. Soustředí se na zvěstování evangelia, aniž je mu dáno, aby spásnou radu Boží vykládal v jednotlivostech. Prorok má to TAK PRAVÍ PÁN Slova a zjevuje zcela čerstvou vůli Boží přicházející od trůnu skrze inspiraci Ducha. „*Když nebývá vidění, rozptýlen bývá lid...*“ (Př 29:18) Petr píše: „*A mámeť přepevnou řeč proročnou...*“ (2Pt 1:19)

Ve spásných dějinách existují zvláštní doby, zvláštní dny, zvláštní události, tak jak to Bůh ve Svém věčném rozhodnutí stanovil. I pak, když proroci vystupují podle vůle Boží s přímým TAK PRAVÍ PÁN, probíhá všechno ještě docela jinak, než si to my jako lidé představujeme. Nejlepším příkladem toho je první příchod Kristův, kdy tehdejší náboženští vůdci tu věc docela jinak očekávali, než jak přišla, a proto promeškali největší událost, spojenou se spásným plánem Božím. V tom, že nepoznali službu Jana Křtitele, spočívala celá tragika. Proto nepoznali ani Pána, Jemuž on připravil cestu a kterého jim představil. Byl Bohem poslaným mužem, a kdo jím zvěstované poselství minul, ten přes všechno náboženské konání a snažení Boha minul.

Ve dnech Mojžíše prožil lid Izraele vyvedení z Egypta pro nás nepochopitelným způsobem. Povolání a poslání proroka Mojžíše bylo tak jasné, že by člověk očekával všechno na jeden ráz. Vždyť ho Bůh poslal; vzal hůl do své ruky a předstoupil před faraona s tím TAK PRAVÍ PÁN a řekl: „*Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj jest Izrael. I řekl jsem tobě: Propust' syna mého, ať slouží mi...*“ (2M 4:22-23)

V dalších kapitolách opětovně čteme, že Mojžíš šel před téhož faraona a znovu řekl: „*Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propust' lid můj, ať mi slaví svátky na poušti.*“ Celý Izrael očekával, že teď naráz nastane obrat a oni budou vyvedeni z otroctví. Nejprve nastal opak, a to tehdy, když Bohem poslaný prorok vystoupil s tím TAK PRAVÍ PÁN. Ve 2. Moj. 5:6-23 se můžeme dočíst, jak velice se zhoršil stav pro lid izraelský. Farao dal oznámit: „*Nechť se přitíží robot mužům těm; a nechť pracují v nich, aby se neohlédali na slova lživá.*“ Stav se zhoršil natolik, že byl k nesnesení. Dohližitelé byli bití, lid šikanován a náрек byl stále větší. V Novém Zákoně nám pak Bůh ohledně faraona jen říká: „*Proto jsem vzbudil tebe, abych na tobě ukázal moc svou, a aby rozhlášeno bylo jméno mé po vší zemi.*“ (Řm 9:17)

V témže čase, kdy Bůh zatvrdil srdce faraonovo, musel Jeho vlastní lid nejhůře trpět. Stojíme nyní před tím velkým «odchodem Církve-Nevěsty Ježíše Krista». Přijali jsme aktuální poselství a přesto je všude slyšet vzdychání a náрек. I my se můžeme ptát: „Zda-li to tak musí všechno být?“ Blaze člověku, který se nehorší na způsobu, jímž Bůh na zemi působí. Důležité je, že náležíme k lidu Božímu, že slyší me a věříme poselství „Nech Můj lid táhnout, aby Mi sloužil!“, nedbajíce toho, že musíme překonávat těžkosti a ostatní problémy navíc.

Tak jistě dal Bůh zaslíbení, že po čtyři sta letech vyvede mocnou rukou potomky Abrahámovy, potom to učinil ale pro nás ne zcela pochopitelným způsobem; tak je tomu i nyní. Dostali jsme zaslíbení z úst samého Pána; On odešel, aby nám připravil místo, opět přijde a vezme nás k Sobě. Poslal nám v tomto prorockém úseku lidských

dějin pravého proroka, v jehož ústech bylo Slovo Boží. Víme rovněž, že se přiblížila hodina uskutečnění toho, co Bůh zaslíbil, tážeme se jen, proč se mnohdy musíme nacházet v tak nesnesitelném stavu. My všichni ale můžeme posoudit, co to znamenalo pro lid izraelský, když byli osvobozeni z této zlé situace. Naše vlast přece není na zemi, nýbrž tam nahoře; a tak musíme být z této země docela osvobozeni. Toto se stane nejlépe tím, že se situace pro nás stane nesnesitelnou a my tak budeme očekávat na božský zásah.

Politický vývoj

Nad sjednocením Německa a Evropy UŽASL celý svět. Rychlost, s níž všechno podle plánu probíhá,aráží mnohým dech. Stále znovu jsem tázán, jak to bylo možné, že jsem toto sjednocení oznamoval již přes dvacet let. Je to docela snadno vysvětlitelné. Říkal jsem pouze to, co bylo předpověděno v biblickém proroctví. Daniel viděl, jak se moře světa vzdulo a z něho se vynořila čtyři zvířata (šelmy), tedy čtyři světové říše. Je historicky známo, jak tyto světové říše začaly a přestaly. Ta poslední je «Římská světová říše», která zůstane až do konce a bude teprve soudem Božím zničena, a to přímo před zřízením «Království Božího».

Konstelace této poslední světové říše je záhadná. Je nám ale dostatečně ze všech stran popsána, takže máme před sebou celkový obraz. Tato poslední říše se sice politicky r. 476 po Kristu rozpadla, mocenský náboženský vliv však právě potom teprve vzkvetl. Vidoucí Jan píše o této říši, že tu byla a již není, potom ale znovu povstane a stane se tak sjednocenou náboženskou, politickou a hospodářskou mocí. Tato říše měla své hlavy a své rohy, jak to vidoucí dále popisuje; nakonec musí být ovládnuta a, bude-li nutné, i poražena. Tato moc byla smrtelně zraněna mečem, a sice jedna hlava byla obzvlášť poraněna. Tato smrtelná rána se opět zahojila, nad čímž se celý svět DIVIL a UŽASL (Zj 13:1-3).

Toto Písmo se dnes naplnilo před našimi zraky. Nejdůležitější hlavou Římské říše bylo Německo. Již velmi záhy, totiž dne 2. 2. 967, se nechal Otto I. papežem korunovat na císaře Svaté říše římské

německého národa. Mečem Ducha, jenž je Slovo Boží, byla tato země jako nejdůležitější hlava smrtelně zraněna reformací a dalekosáhle vymaněna z mocenské oblasti římského panství. Náboženskému rozdělení na protestanty a katolíky následovalo politické dělení země na Východ a Západ. Co nedokázaly protireformace a náboženské války, děje se nyní nábožensky orientovanou politikou.

Po II. světové válce byl úhlavní nepřítel «komunismus» vždy nanovo, obzvláště před volbami, používán jako strašidlo, jímž byli voliči zastrášováni. Od změny vlády 1969 byly otevřeny dveře do východní Evropy, jak se to již předtím stalo do západní Evropy. Jednalo se o porozumění a smíření. V nedávné době mohlo být sklízeno ovoce. Rozdělení konfesí je právě tak překonané; vždyť všude při důležitých příležitostech se již nejedná o katolickou nebo evangelickou bohoslužbu, nýbrž o ekumenickou bohoslužbu». I politické dělení Evropy na Východ a Západ je překonané. V tak krátkém čase od říjnové a listopadové revoluce 1989 se prostě stalo neuvěřitelné. Celý svět zatajuje dech a je bez sebe.

Biblické proroctví se naplňuje před našimi zraky; nebudou v Evropě dvě nebo tři význačné moci, nýbrž jen JEDNA. Po II. světové válce se rozpadlo «The British Empire» a nyní se rozpadá ruská velkoříše, a tak může «Římská říše» na základě «Římských smluv» znovu vzkvést a povstat. Všechno daleko pokročilo, od Evropského parlamentu přes Evropský soudní dvůr až po Evropskou centrální banku. Vedoucí hlavou bude, jak se to zřetelně rýsuje, opět Německo jako «točnice» mezi východem a západem, aniž by se ostatní země obávaly toho nejmenšího. I zeměpisná poloha se přesně hodí. «Třetí říše» skončila potupně, «čtvrtá» se stane «světovou říší». Písmo se musí naplnit v tom, že „pokoj a bezpečnost“ budou provolány dříve, než nastane zkáza (1Ts 5).

Pro nás, jako biblicky věřící křesťany, je povzbudivé, vidíme-li naplnění biblického proroctví před naším zrakem, neboť z toho poznáváme, že se čas přiblížil, a smíme ve víře své hlavy pozdvihnout a očekávat na své vykoupení těla, proměnění a vytržení. Je to

skutečná výsada, být samým Bohem vyučování Jeho zjeveným Sloven.

Ze srdce přeji Vám všem bohaté Boží požehnání a trpělivé vytrvání, až by Pán i v Cirkvi naplnil ta poslední zaslíbení a potvrdil Své Slovo na těch Svých. On je věrný a učiní to. Vzpomeňte mne ve svých modlitbách, aby ve všem, co se týká království Božího, se děla dokonalá vůle Boží.

Z příkazu Božího působící

bratr Frank

Oznámení o shromážděních

Geislingen: 26. října 19.30 hod.

Jahnhalle an der B 10 Eberhardstraße

Salzburg: 27. října 14.30 hod.

Österreichischer Hof Schwarzstraße

Zürich: 28. října 14.00 hod.

Weisser Saal, Volkshaus Helvetiaplatz

Závěr roku

Zürich: 23. 12. 14:00 hod.

Theater Saal, Volkshaus Helvetiaplatz

Krefeld, Missions-Zentrum, Am Herbertzhof/Untergath

- první shromáždění 29. 12. 19:30 hod.

- poslední shromáždění 31. 12. 19:30 hod.

Všichni jsou srdečně zváni. Prosíme o předběžnou přihlášku na shromáždění v Krefeldu.

Cesta do Izraele

V tomto roce měla cesta do Izraele tak velký ohlas, že jsme vždy znovu tázáni, zda v příštím roce je taková cesta rovněž plánována. V současné době není tato oblast jistá. Jestliže by se však situace normalizovala, pak by se to mohlo stát. Vždyť neexistuje země na světě, v níž by věřícímu byla Bible tak blízkou a živou. Nejprve je ale důležité, abychom se dozvěděli, kolik by se jich chtělo vážně takové cesty zúčastnit. Prosím, dejte nám to neprodleně vědět.

Termín by byl 8. až 21. 4 1991.

Odkaz

Od počátku roku byla rozdělena odpovědnost, která z velké části spočívala na mně. Veškerá misijní konta, jež zněla na mé jméno, byla přepsána na misijní dílo. Jelikož na zemi musí být všechno opatřeno nějakým označením, aby to mohlo existovat, rozhodli sme se, že použijeme pro všechna konta označení „Freie Volksmission“. Všechny přátele tohoto Bohem v život zavolaného celosvětového díla žádáme, aby používali při vyplácení již jen tohoto označení, jak také v novém Impressum je uvedeno. Jinak znějící platby mohou být peněžními ústavy odmítnuty. Byli jsme o to naléhavě požádáni, abychom tuto změnu uveřejnili; prosíme o uposlechnutí a současně děkujeme srdečně za pochopení.